

ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Άπό τής Δευτέρας μέχρι του Σαββάτου τής Διακαινησίμου, ως και τή ημέρα τής Αποδόσεως, αντί τής πρό του Έσπερινου Θ' Ώρας, των Ώρων του Αποδείπνου και του Μεσονυκτικού, αναγινώσκειται ή διατεταγμένη έναρκτήριος Άκολουθία ως έξής:

Μετά τό· « Εύλογητός ό Θεός ήμῶν... ».

Χριστός άνέστη εκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, και τοίς εν τοίς μνήμασι ζών χαρισάμενος **(τρίς)**.

Άνάστασιν Χριστου θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Άγιον Κύριον Ίησοῦν, τον μονον αναμάρτητον. Τον Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν, και την άγιαν σου Άνάστασιν ύμνουμεν και δοξάζομεν. Σύ γάρ ει Θεός ήμῶν, εκτός Σου άλλον ουκ οίδαμεν, τό όνομά Σου όνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οί πιστοί προσκυνήσωμεν την του Χριστου άγιαν Άνάστασιν· ιδού γάρ ήλθε διά του Σταυρου, χαρά εν όλω τῷ κόσμῳ. Διαπαντός εύλογοῦντες τον Κύριον, ύμνούμεν την Άνάστασιν αυτου. Σταυρόν γάρ ύπομείνας δι' ήμᾶς, θανάτω θάνατον ὤλεσεν **(τρίς)**.

Προλαβούσαι τον ὄρθρον αι περι Μαριάμ, και εύρουσαι τον λίθον αποκυλισθέντα του μνήματος, ήκουον εκ του Άγγελου· τον εν φωτί αιδίῳ υπάρχοντα, μετά νεκρῶν τί ζητείτε ως άνθρωπον; βλέπετε τά εντάφια σπάργανα· δράμετε και τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ως ήγέρθη ό Κύριος, θανατώσας τον θάνατον· ότι ύπάρχει Θεου Υίός, του σώζοντος τό γένος των ανθρώπων.

Ει και εν τάφῳ κατήλθες, άθάνατε, αλλά του Άδου καθείλες την δύναμιν· και άνέστης ως νικητής, Χριστέ, ό Θεός, γυναιξί Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε· και τοίς σοίς Αποστόλοις ειρήνην δωρούμενος, ό τοίς πεσοῦσι παρέχων άνάστασιν.

Έν τάφῳ σωματικῶς, εν Άδη δέ μετά ψυχῆς ως Θεός, εν Παραδείσῳ δέ μετά ληστου, και εν θρόνῳ ύπῆρχες, Χριστέ, μετά Πατρός και Πνεύματος, πάντα πληρῶν ό απερίγραπτος.

Δόξα Πατρί...

Ός ζωηφόρος, ως Παραδείσου ώραιότερος, ὄντως και παστάδος πάσης βασιλικῆς, αναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ό τάφος σου, ή πηγή τής ήμῶν αναστάσεως.

Και νῦν και αεί...

Τό του Ύψιστου ήγιασμένον θεϊον σκηνωμα, χαιρε· διά σου γάρ δέδοται ή χαρά Θεοτόκε τοίς κραυγάζουσιν· Εύλογημένη σύ εν γυναιξίν ύπάρχεις, πανάμωμε Δέσποινα.

«Κύριε, έλέησον» (μ'). Δόξα, Και νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν των Χερουβείμ...». «Δι' εύχῶν...».

Η Άκολουθία αυτη επαναλαμβάνεται τρίς, ως έχει και μετά μικρά Άπόλυσις επισφραγιζομένη διά του· «Χριστός άνέστη...».

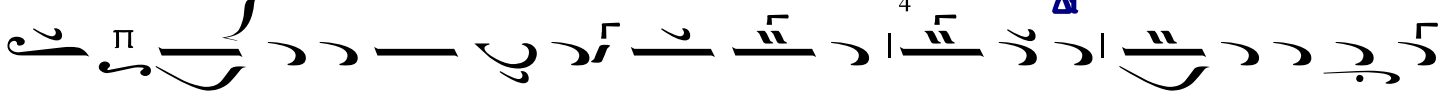
Έορτή της Αναλήψεως, Είς τόν Έσπερινόν Στιχηρά Ίδιόμελα, Ήχος πλ β', η̣ Πα

4 Πα |

Νε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε ει σα α α

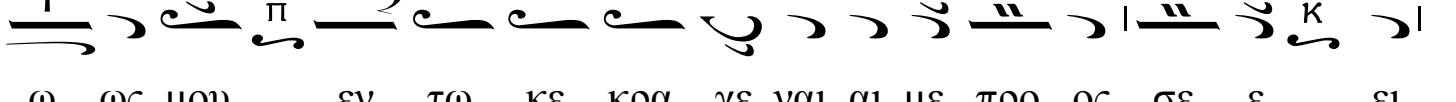
κου ου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου Κυ υ ρι ι ι

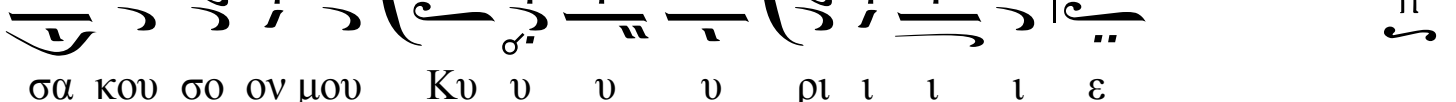
ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος σε ε ει σα α α κου ου

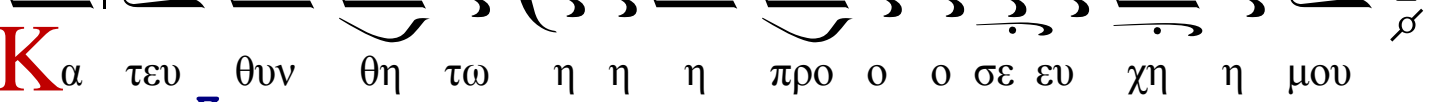
σο ον μου προ σχες τη φω νη η η η τη ης δε η η σε ω ω

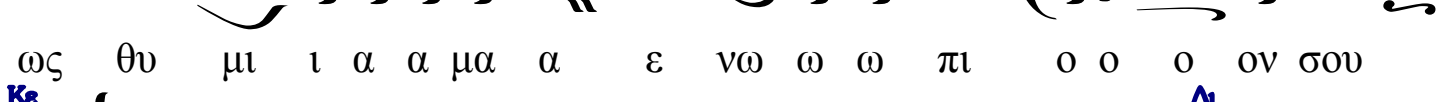
ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει

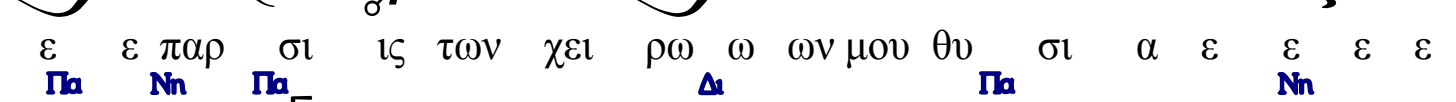
σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

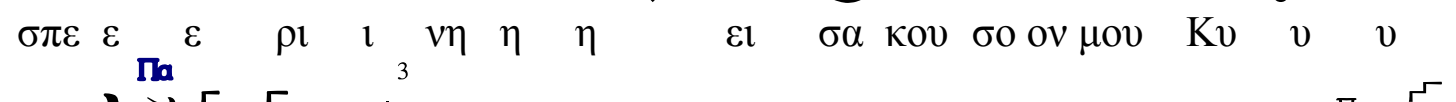
Κα τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η μου

ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι ο ο ο ον σου

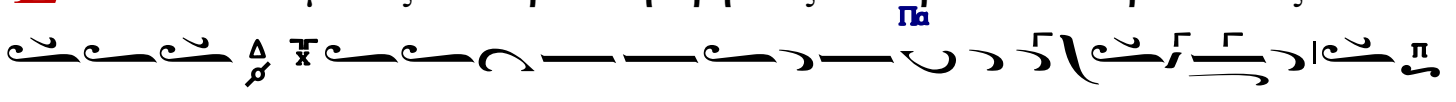
ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου θυ σι α ε ε ε ε

σπε ε ε ρι ι νη η η ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ε

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Πα **Κε**

Ο Κυ ρι ι ος α νε λη φθη εις ου ου ρα α α νους

Δι **Πα**

ι να πε εμ ψη τον Πα ρα α κλη το ον τω κο ο ο ο σμω

Δι

οι ου ρα νοι η τοι μα σαν τον θρο ο ο ο νον α αυ του

Πα

νε φε ε ε λαι την ε πι ι βα σι ιν α α αυ του

Δι

Αγ γε λοι θαυ μα α ζου ου σιν αν θρω πον ο ρων τε ς υ πε ρα

Δι

α α νω ω α α αυ των ο Πα τηρ εκ δε χε ε ται ον

Πα

εν κο ο ο λ ποι ς ε χει συ υ υ να ι ι δι ι ι ι ον

Δι **Πα**

το Πνευ μα το α γι ον κε λευ ει πα σι τοι ς αγ γε ε λοι ς

Δι **Πα**

α αυ του α ρα τε πυ υ λα ς οι α αρ χον τε ε ς η

Δι

η η μων παν τα τα ε θνη κρο τη η σα α α τε ε

Πα

χει ει ει ρα ς ο τι α νε ε βη Χρι στος ο που η ην το

Νη **Πα**

προ ο ο τε ε ε ε ρον

Δι

Ε νε κεν του ο νο μα το ς σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε

υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν
 η ψυ χη μου ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Τό αυτό

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α πο φυ λα κης πρω
 ι ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Κ υ ρι ι ε τη ση Α α α να α λη η η ψει ε ξε
 πλα α γη η σαν τα α Χε ε ε ρου ου βιμ θε ω ρη σαν

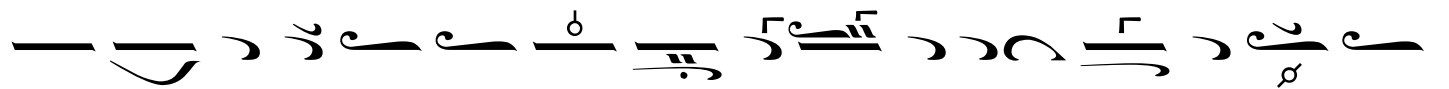
τα σε τον Θε ον ε πι νε φε λω ω ων α νερ χο ο ο
 με ε ε ε νον τον επ αυ τω ων κα α α θε ζο ο με ε ε

ε νον και δο ξα α α ζο ο με ε εν σε ο τι
 χρη στον το ε λε ο ο ος σου δο ο ξα α α σοι

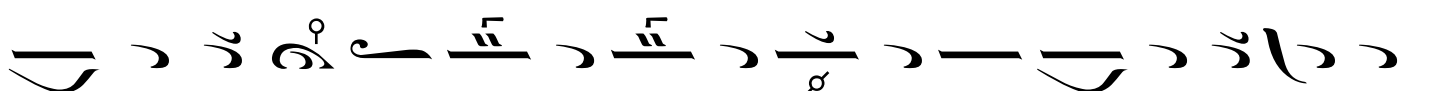
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω
 λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ

εκ πα σω ων των α νο μι ω ω ων α α α αυ του

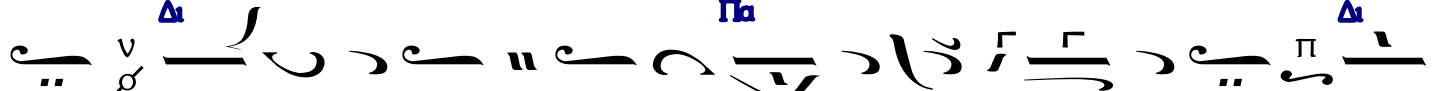
Ε ν τοις ο ο ρε σι τοι οι οις α α γι ι ι οις θε

 ω ρουν τες σου τας υ ψω ω ω σει εις Χρι ι ι στε το

 α παυ γα σμα της δο ο ξη ης του ου ου Πα α τρος α νυ

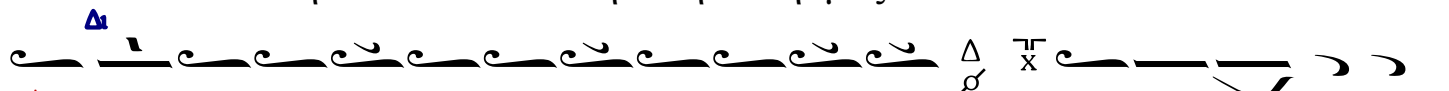

 μνου μεν σου την φω το ο ει ει δη του προ σω ω που μο ορ

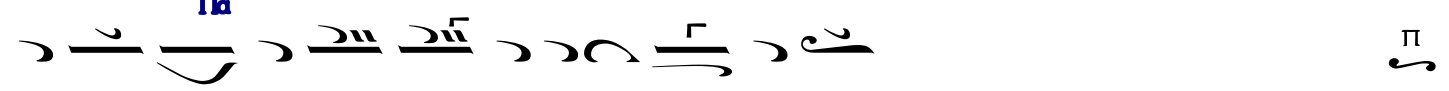

 φη η ην προ σκυ νου με εν σου τα πα θη η μα α α α α

 τα τι μω μεν τη η ην Α να α στα α α α σιν την

 εν δο ξον Α να α λη η ψιν δο ξα α α ζο ο ο ον τες

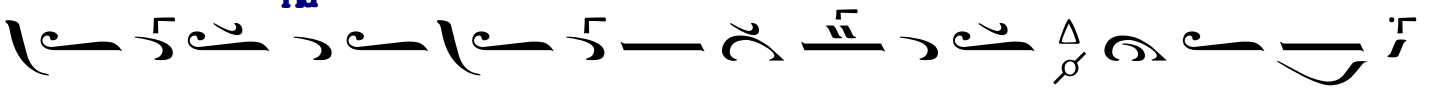

 ε λε ε η σο ον η η η μας

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε παι νε σα τε

 αυ τον πα αν τες οι οι λα α α οι

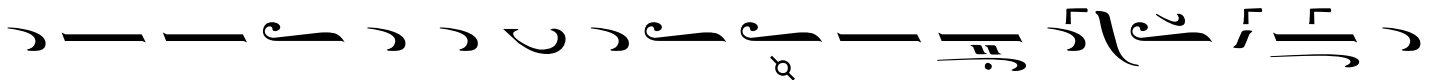
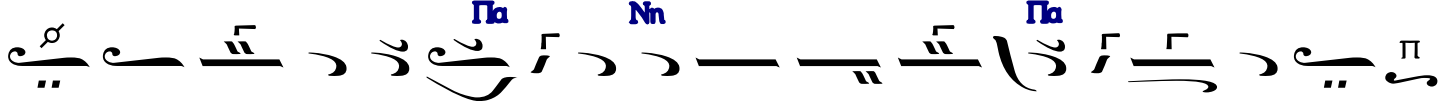

Κυ ρι ι ε οι Α πο στο λοι ως ει δον σε εν νε φε

 λαι αι αις ε παι ρο με ε ε ε νον ο δυρ μοις δα α κρυ

 υ υ ων ζω ο δο ο ο τα Χρι ι στε κα τη φει ει

 ας πλη ρου ου με ε ε νοι θρη νου ουν τες ε ε λε

ε ε γον Δε σπο τα μη ε α α σης η μας ο ορ φα α
 νους ους δι οι οι κτον η γα πη σας δου λους σου ως ε
 ευ σπλα α αγ χνος αλλ α πο στει λον ως υ πε ε σχου η η
 μιν το πα να γι ο ο ον σου ου Πνε ε ευ μα φω τα γω
 γου ουν τα ας ψυ χα α ας η η η η μων
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ η μας και η
 α λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις το ον αι ω ω ω να
Κυ ρι ι ε της οι κο νο μι ας πλη ρω σας το μυ στη ρι ι
 ον πα ρα λα βων τους σους μα α α θη η τας εις το
 ο ο ρος των ε λαι ω ω ω να νε λαμ βα α α α νες
 και ι δου το στε ρε ω μα του ου ρα νου πα ρη η η η λ
 θες ο δι ε με πτω χε ευ σας κα ατ ε ε ε με
 και αι α να βασ ο θεν ουκ ε ε χω ω ρι ι ι σθης

 το πα να γι ον σου Πνευ μα ε ξα πο ο ο στει ει ει ει

 λον φω τι ι ζον τα ας ψυ χα α α ας η η η η μων

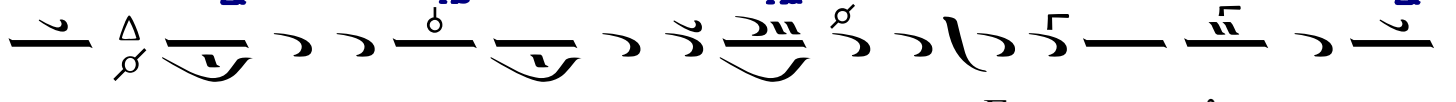

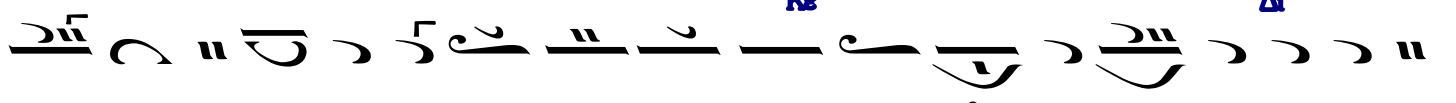
Δοξαστικόν Έσπερινού, Ήχος πλ β', η̣ Πα

Νε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι ι ω και α γι ι

 ω Πνε ευ μα α α τι Και αι νυ υ υν και α α ει και εις

 τους αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α μην

Τω ων κο ο ολ πων των πα α τρι ι κων μη η η χω ω ρι ι

 σθεις γλυ κυ υ τα α τε ε Ι η σου ου ου ου ου ου και

 τοις ε ε πι ι γης ω ως αν θρω ω πος συ να να α στρα α

 φεις ση με ρον απ ο ο ρους τω ω ων Ε ε ε λαι αι ων

 α νε λη η φθης εν δο ο ο ο ξη και την πε σου ου ου

 ου σα αν φυ υ υ σιν η μων συμ πα θω ως α α α νυ υ

 ψω ω σας τω Πα τρι ι συ υ νε κα α α θι ι ι ι σας

 ο θεν αι αι ου ου ρα α νι ι ι αι των α σω μα α α

τω ων τα α ξεις το θαυ μα ε εκ πλη ητ το ο ο
 με ε ε ε ναι ε ξι ι στα αν το θα α α αμ βει ει
 και τρο μω συ νε χο ο με ναι την σην φι λαν θρω πι αν
 ε ε με ε γα α α α α α α λυ υ υ υ νον
 μεθ ων και η μεις οι οι ε ε ε πι ι γης την προς η
 μας σου ου συγ κα τα βα α α α σιν και την αφ η μω ων
 Α α να λη η ψιν δο ξο λο γου ου ουν τες ι κε τε ευ
 ο ο με εν λε ε γο ο ο ον τες ο τους μα α
 θη η τας και την τε κου ου σα αν σε Θε ε ε ο ο το ο ο
 κον χα ρας α πει ει ει ρου πλη η η σας εν τη ση Α α να
 λη η η η ψει και η μας α ξι ω ω σον των ε κλε
 κτων σου ου της χα α ρας ευ χαις α αυ τω ων δι α το
 με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ε ος

Προκείμενον μετά την Εϊσοδον. Τῆ Τετάρτη έσπέρας. Ἦχος πλ. α΄.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καί ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.
Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ανάγνωσμα (Κεφ. Β', 2)

Τάδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ἐμφανές τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καί ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων, καί ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καί ἤξουσιν ἐπ' αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη, καί πορεύσονται λαοὶ πολλοί, καί ἐροῦσι· Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καί εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, καί ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καί πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ανάγνωσμα (Κεφ. ΕΒ', 10 ΕΓ', 1)

Τάδε λέγει Κύριος· Πορεύεσθε, περιέλθετε διὰ τῶν πυλῶν μου, σκευάσατε τὴν ὁδὸν μου, καί ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου, καί τοὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε, ἐξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη· ἰδοὺ γὰρ ὁ Κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ σου παραγέγονεν, ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν μεθ' αὐτοῦ, καί τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ προσώπου αὐτοῦ. Καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου, σὺ δὲ κληθήσῃ, Ἐπιζητουμένη πόλις, καί οὐκ ἐγκαταλελειμμένη. Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἐδώμ; ἐρύθημα ἱματίων αὐτοῦ ἐκ Βοσόρ, οὕτως ὠραῖος ἐν στολῇ αὐτοῦ; βοᾷ μετὰ ἰσχύος πολλῆς, Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου. Διὰ τί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ; Πλήρης καταπεπατημένης, ληνὸν ἐπάτησα μονώτατος, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ. Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἀναμνήσω, τὴν αἴνεσιν Κυρίου ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι, Κύριος, κριτῆς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ ἔλεον αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν· οὐχὶ λαός μου ἐστέ; τέκνα, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσωσι· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν, οὐ πρέσβυς, οὐδὲ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ φείδεσθαι αὐτῶν. Αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς, καὶ ὑπερύψωσεν αὐτούς, πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ανάγνωσμα (Κεφ. ΙΔ', 4)

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται Κυρίου καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τὸ κατέναντι Ἱερουσαλήμ, ἐξ ἀνατολῶν ἡλίου. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσαλήμ, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην, ἐν θέρει, καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτω. Καὶ ἔσται Κύριος εἰς Βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος εἷς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕν, κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβαᾶ ἕως Ῥεμμῶν, κατὰ νότον Ἱερουσαλήμ, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου μενεῖ, ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμίν, ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης, ἕως τῆς πύλης τοῦ Γομόρ, καὶ ἕως, τοῦ πύργου Ἀναμεήλ, καὶ ἕως τοῦ πύργου τῶν γωνιῶν, καὶ ἕως τῶν ὑποληνίων τοῦ Βασιλέως. Κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνάθεμα οὐκέτι ἔσται, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλήμ πεποιθότως.

Δοξαστικόν τής Λιτής τής Έορτής διά τήν άρτοκλασίαν, Ήχος Δ', 4 Πα

Β8 **Πα**

Δο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι ι ι ω και

Νη **Πα**

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

Π α α α α μην **Νη** **Πα**

Κυ ρι ε το μυ στη ρι ον το α πο των αι ω νων κε ε

Πα

κρυ υμ με ε ε νον και α πο γε ε νε ε ων πλη ρω ω σας ως

Β8

α α γα α θο ος ηλ θες με τα των μα θη των σου

Δ εν τω ο ο ρει των Ε ε λαι αι ων ε χων την τε κου

Πα

σα αν σε ε τον ποι η την και πα αν των δη μι ι ου ου ρ γον **Π**

την γαρ εν τω πα θει ει σου μη τρι κως παν των υ υ πε ερ **Μ**

Πα **Β8**

αλ γη η η σα α α α σαν ε δει και τη δο ξη της

Νη **Πα**

σαρ κος σου υ πε ε ρ βαλ λου σης α α πο ο λα α αυ sai

Β8 **Δι**

χα α α ρας ης και η μεις με ε τα σchon τες τη εις

ου ρα νους α νο δω ω σου ου Δε ε ε σπο ο ο ο τα
 το με ε γα σου ου ου ε λε ε ος το εις η η μας γε γο
 νο ος δο ξα α ζο ο με ε ε ε εν

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β΄

Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, ἐφάνης, ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης, ἔπαθες σαρκί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν θάνατον, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν, καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα θεῖον, τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ἀναλαμβανομένου σου Χριστέ, ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, αἱ δυνάμεις ὀρῶσαι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ ἐβόων· Τίς ἐστὶν οὗτος; καὶ φησὶ πρὸς αὐτάς· Οὗτός ἐστιν ὁ κραταιὸς καὶ δυνάστης, οὗτός ἐστιν ὁ δυνατὸς ἐν πολέμῳ, οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Καὶ ἵνα τί αὐτοῦ ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια; Ἐκ Βοσὸρ ἤκει, ὅπερ ἐστὶ, τῆς σαρκός. Αὐτὸς δὲ ὡς Θεὸς ἐν δεξιᾷ καθίσας τῆς μεγαλωσύνης, ἀπέστειλας ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἵνα ὀδηγήσῃ, καὶ σῶσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

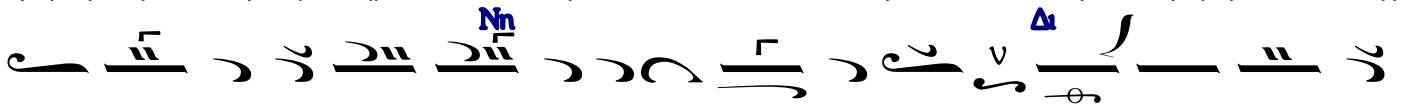
Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν Χριστέ ὁ Θεὸς ἐνώπιον τῶν σῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν τῇ Θεότητι, καὶ ἀπέστειλας αὐτοῖς Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β΄

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τοῦ ἀνυψῶσαι τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ, καὶ ἀποστείλαι Πνεῦμα Παράκλητον, τοῦ ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ αὐτὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τονισμένα, Ἦχος β΄, Δι

Ε τε χθης ως αυ τος η θε λη η σας ε φα α νης ως
 αυ τος η η η βου ου λη η η θης ε πα θες σαρ κι
 ο θε ο ος η η η η μων εκ νε κρων α νε στης

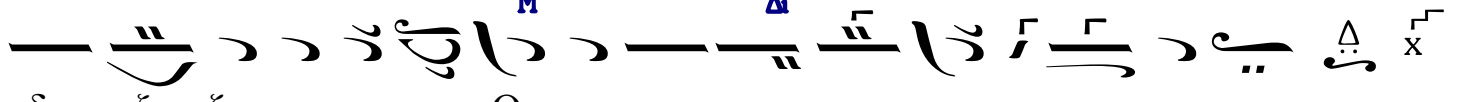
πα τη η σας τον θα α να α α τον α νε λη φθης

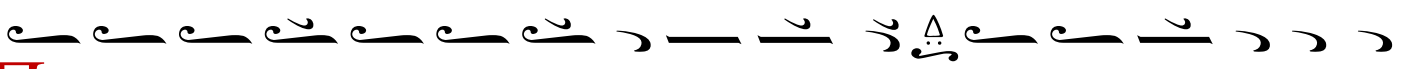
ε εν δο ο ο ξη ο τα συμ πα αν τα πλη η η ρων και α

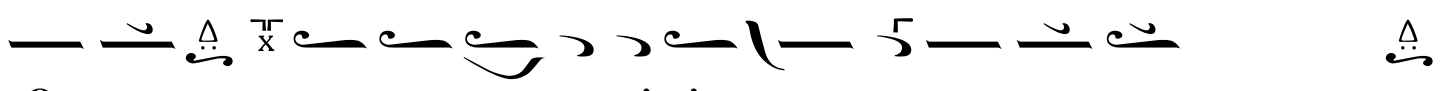
πε στει λας η μιν Πνε ευ μα α θει ει ον του α νυ μνειν και

δο ξα ζει ει ν σου την Θε ε ο ο ο τη η η η τα

Παν τα τα ε θνη κρο τη σα τε χει ρας α λα λα ξα τε τω

Θε ω εν φω νη α γαλ λι α α α σε ως

Ανα λαμ βα νο με νου σου Χρι στε εκ του ο ο ρους τω ων

Ε ε λαι αι ων αι δυ να μεις ο ο ρω ω ω σαι ε τε

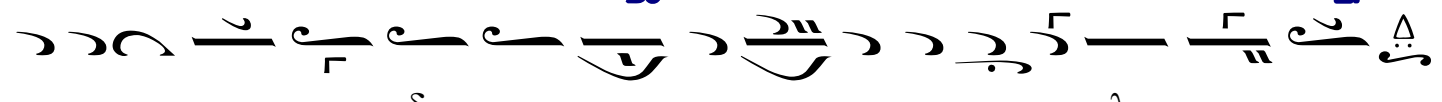
ρα τη ε τε ε ε ρα α ε ε ε βο ο ο ο ων

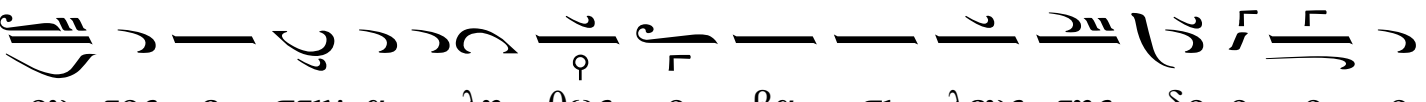
τις ε στιν ου ου ου τος και φη σι προς α αυ τας ου τος

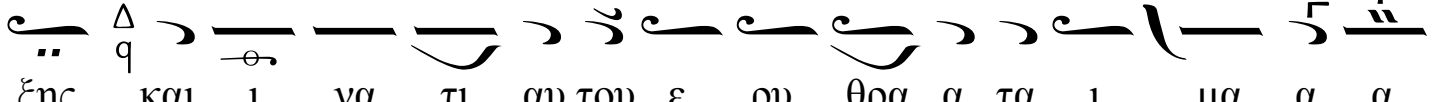
ε στιν ο κρα ται ος και αι δυ υ υ να α α στης ου

τος ε στιν ο δυ να το ος ε ε εν πο ο λε ε μω

ου τος ε στιν α λη θως ο βα σι λευς της δο ο ο ο

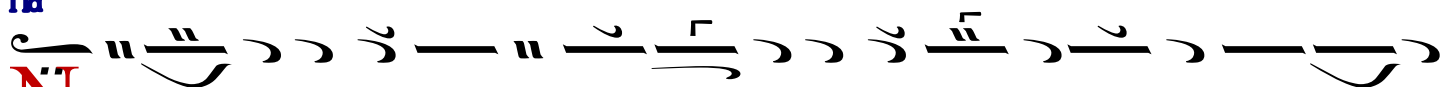
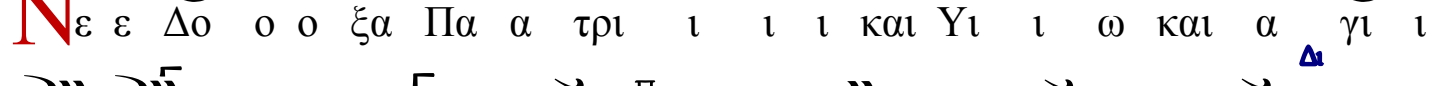

ξης και ι να τι αυ του ε ρυ θρα α τα ι μα α α

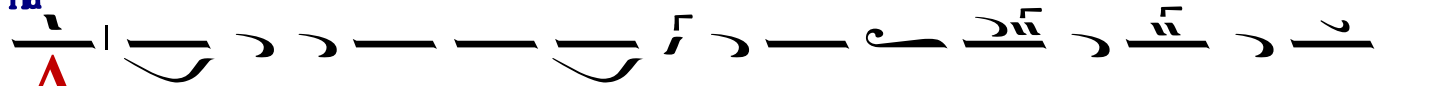
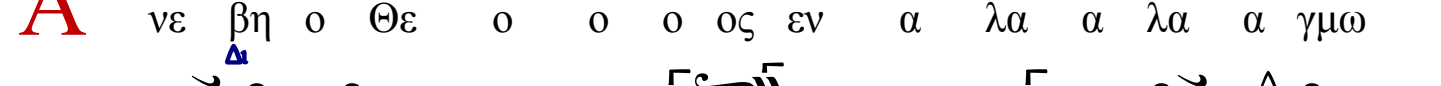

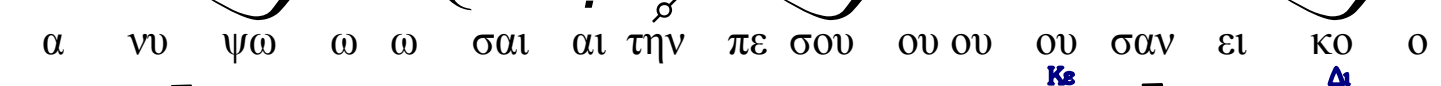
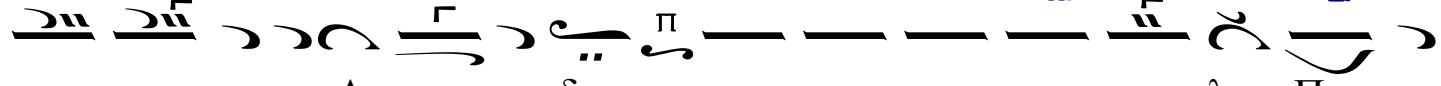
Δι Β8
 τι α εκ Βο σορ η η η η κει ο περ ε σι της
 Β8 Δι
 σα αρ κος αυ τος δε ως Θε ος εν δε ξι α κα θι σας
 Δι
 της με γα λω συ υ υ νης α πε στει λας η μιν το Πνε ε ευ
 Β8 Δι
 μα το α γι ι ι ι ον ι να ο δη γη η ση και
 Μ Δι
 σω ω ω ση τας ψυ υ χα α ας η η η η μων
 Δι Χ
A νε βη ο Θε ος εν α λα λα γ μω Κυ ρι ος εν φω νη η
 Δι
 σα α αλ πι γ γος
 Δι Β8
A νε λη φθης εν δο ξη εκ του ο ρους των Ε λαι ων Χρι στε ο
 Δι
 Θε ε ος ε νω πι ον των σων μα θη των και ε κα θι
 Β8 Δι
 σας εν δε ξι α του Πα α τρος ο τα συμ παν τα πλη ρω ω
 Β8 Δι Β8
 ω ων τη Θε ο τη η η η τι και α πε στει λας αυ τοις Πνε
 Δι
 ευ μα το α α α γι ον το φω τι ζον και στη ρι ι ι ζον
 Β8 Δι
 και α γι α α ζον τας ψυ υ χα α ας η η η η μων

Δοξαστικόν Αποστίχων, Ήχος πλ β', η̇ Πα

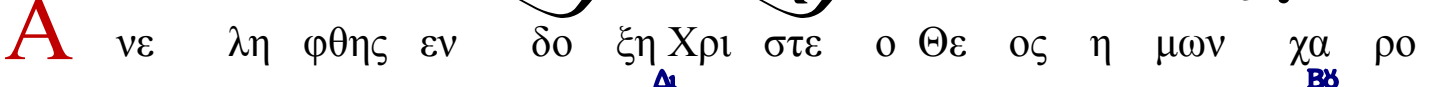
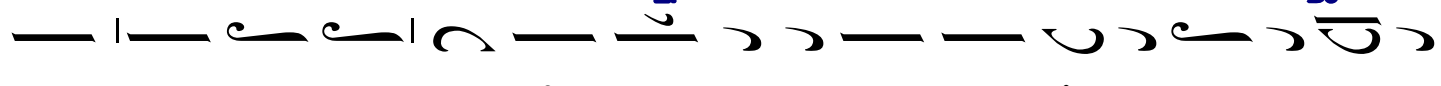
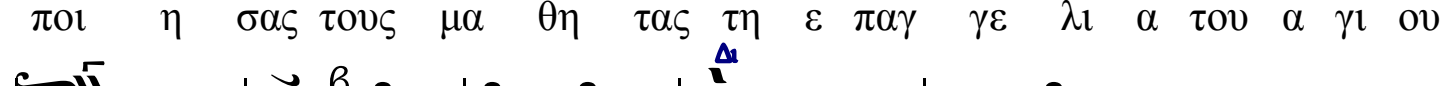
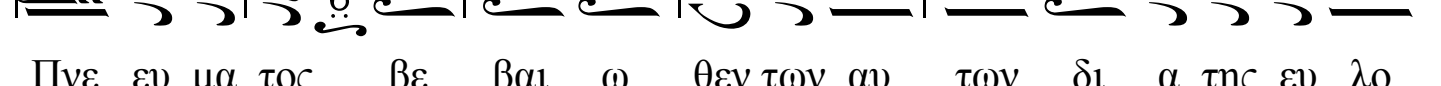
Πα

Νε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι ι ω και α γι ι

 ω Πνε ευ μα α α τι Και αι νυ υ υν και α α ει και εις

 τους αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α μην

Πα

Ανε βη ο Θε ο ο ο ος εν α λα α λα α γμω

 Κυ ρι ος εν φω νη η η σα αλ πι ι ιγ γος του

 α νυ ψω ω ω σαι αι την πε σου ου ου ου σαν ει κο ο

 να του ου Α α α δαμ και α πο στει ει λαι Πνε ε

 ε ευ μα Πα ρα α α α κλη η η η τον του α γι

 α α σαι τα ας ψυ χα α α ας η η η η μων

Απολυτίκιον, Ήχος δ', η̇ Δι

Ανε λη φθης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η μων χα ρο

 ποι η σας τους μα θη τας τη ε παγ γε λι α του α γι ου

 Πνε ευ μα τος βε βαι ω θεν των αυ των δι α της ευ λο

 γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι ος του Θε ου ο λυ

 τρω της του κο ο ο ο σμου ου

Ό Κανών του Άποδείπνου

Κανών α', Ωιδή α', τής Έορτής Ποίημα

Ιωάννου Μοναχού Ήχος πλ. α' Ό Είρμος

«Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν, ποσὶν ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραῶ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

Ἄσωμεν πάντες λαοὶ τῷ ἐπὶ ὤμων Χερουβὶμ ἀναληφθέντι, μετὰ δόξης Χριστῷ, καὶ συγκαθίσταντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν μεσίτην Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Χριστόν, χοροὶ Ἀγγέλων θεασάμενοι, μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο· συμφώνως δὲ ἀνέμελλον, ὕμνον ἐπινίκιον.

Τῷ ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, καὶ νόμον δόντι τῷ θεόπτη Μωσεῖ, τῶν Ἐλαιῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἀναληφθέντι σαρκί, αὐτῷ πάντες ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Ωιδή γ' Ό Είρμος

«Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν».

Ἀνήλθες Ζωοδότα Χριστέ, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἀνύψωσας, ἡμῶν τὸ γένος φιλόανθρωπε, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνία σου.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων Σωτῆρ, βροτεῖαν φύσιν θεασάμεναι, συνανιούσαν σοι, ἀπαύστως, ἐκπληττόμεναι ἀνύμνου σε.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων χοροί, Χριστέ ὀρῶντες μετὰ σώματος, ἀναληφθέντα, καὶ ἀνύμνου, τὴν ἀγίαν σου Ἀνάληψιν.

Τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων Χριστέ, φθορᾷ πεσοῦσαν ἐξανέστησας, καὶ τῇ ἀνόδῳ σου ὑψώσας, καὶ σαυτῷ ἡμᾶς ἐδόξασας.

Θεοτοκίον

Ἰκέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης Διαβόλου, τοὺς ὕμνουντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Ωιδή δ' Ό Είρμος

«Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν, τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου, ὡς Παράδεισος ἠνοιγή δι' αὐτοῦ, καὶ ἐβόησα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς, τὸν Παράκλητον ἡμῖν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀποστεῖλαι. Διὸ βοῶμεν· Δόξα Χριστέ τῇ Ἀναλήψει σου.

Ὡς ἀνήλθεν ὁ Σωτῆρ, πρὸς τὸν Πατέρα σὺν σαρκί, κατεπλάγησαν αὐτῷ, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, καὶ ἐβόησαν· Δόξα Χριστέ τῇ, Ἀναλήψει σου.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, ταῖς ἀνωτέραις ἐβῶν· Πύλας ἄρατε Χριστῷ, τῷ ἡμετέρῳ Βασιλεῖ, ὃν ἀνυμνοῦμεν, ἅμα σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω, ἀλλὰ Μήτηρ μὲν ἐστὶ Παρθένος δὲ διέμεινε, ἦν ἀνυμνοῦντες, Χαῖρε Θεοτόκε κραυγάζομεν.

Ωιδὴ ε' Ὁ Εἰρμός

«Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν».

Πληρώσας εὐφροσύνης τὰ σύμπαντα ἔλεημον, ταῖς ἄνω δυνάμεσι, μετὰ σαρκὸς ἐπεδήμησας.

Ἄγγέλων αἱ δυνάμεις, αἰρόμενόν σε ἰδοῦσαι, τὰς πύλας, ἐκραύγαζον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄρατε.

Ἀπόστολοι ἰδόντες ὑψούμενον, τὸν Σωτῆρα, ἐν τρόμῳ ἐκραύγαζον· τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ωιδὴ ς' Ὁ Εἰρμός

«Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σὲ τὸν φιλόφιλον καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε».

Ἐσκίρτησαν Ἀπόστολοι, ὀρῶντες μετάρσιον σήμερον, τὸν κτίστην αἰρόμενον ἐλπίδι τοῦ Πνεύματος, καὶ φόβῳ ἔκραζον· Δόξα τῇ ἀνόδῳ σου.

Ἐπέστησαν οἱ Ἄγγελοι, βοῶντες Χριστέ, τοῖς Μαθηταῖς σου· ὃν τρόπον κατείδετε, Χριστὸν ἀνερχόμενον, σαρκὶ ἐλεύσεται, δίκαιος πάντων κριτής.

Ὡς εἶδόν σε Σωτῆρ ἡμῶν, δυνάμεις αἰ οὐράνιαι, εἰς ὕψος αἰρόμενον σύσσωμον, ἐκραύγαζον λέγουσαι μεγάλη Δέσποτα ἡ φιλανθρωπία σου.

Θεοτοκίον

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἔνδοξε, ὀρθοδόξων καύχημα.

Ωιδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός

«Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός, τοὺς ὑμνολόγους σώσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ὁ ἐν νεφέλῃ φῶς, ἀναληφθεὶς καὶ σώσας κόσμον, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐπὶ τῶν ὤμων Χριστέ, τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληφθεὶς, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσήγαγες.

Ὁ ἀνελθὼν ἐν σαρκί, πρὸς τὸν ἀσώματον Πατέρα, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν νεκρωθεῖσαν ἡμῶν, τῇ ἁμαρτία φύσιν ἄρας, τῷ σῶ ἰδίῳ Πατρὶ Σῶτερ προσήγαγες.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ἦν Θεοτόκον ἀπειργάσω, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωιδὴ η' Ὁ Εἰρμός

«Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρός, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας».

Τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἀναστάντα ζωοδότην Χριστόν, εἰς οὐρανούς μετὰ δόξης καὶ Πατρὶ συγκαθεζόμενον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ δουλείας τὴν κτίσιν, τῶν εἰδώλων λυτρωσάμενον, καὶ παραστήσαντα ταύτην, ἐλευθέραν τῷ ἰδίῳ Πατρὶ, σὲ Σωτῆρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τῇ αὐτοῦ καταβάσει, καθελόντα τὸν ἀντίπαλον, καὶ τῇ αὐτοῦ ἀναβάσει, ἀνυψώσαντα τὸν ἄνθρωπον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε ἀγνή, ἐν τῇ γαστρὶ σου τὸν τούτοις, ἐποχοῦμενον βαστάσασα, ὄν σὺν ἄσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ωιδὴ θ' Ὁ Εἰμός

«Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον

Εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς Λιτανείας ἐκ τοῦ ἱεροῦ Προσκυνημάτων τῆς Αναλήψεως ψάλλομεν τό ἀπολυτίκιον ἐναλλάξ ἑλληνιστί καὶ ἀραβιστί ἕως νὰ εἰσέλθομεν εἰς τό κτῆμα τῆς ἱερᾶς Μονῆς Μικρᾶς Γαλιλαίας ἐκ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς. Τά κατωτέρω «Ἐκ νεότητός μου...» καὶ «Οἱ μισοῦντες Σιών...» ψάλλονται ἀπό τὴν εἴσοδον εἰς τό κτῆμα τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῆς Μικρᾶς Γαλιλαίας ἕως καὶ τὴν στάσιν εἰς τό ἐξωτερικὸ προσκυνητάριον, ἔνθα καὶ ἀναπέμπεται δέησις.

Εἰς τὴν Λιτανείαν, κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν Μικρὰν Γαλιλαίαν, Ἦχος Δ', Βου

B8

Eκ νε ο τη το ο ο ος μου πο ο ολ λα α α πο λε ε

μει με ε πα α α α θη η η αλλ α αυ τος α αν

B8

τι ι λα α α βου ου ου και σω ω ω σον Σω ω τη

η ηρ μου ου (Δίς) β
λ

Δ

Βδ

Οι μι σου ουντες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη η η τε

ε ε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου

Πα

ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος γα αρ πυ υ

Μ

ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε ε α

πε ξη ρα με ε ε νοι οι (Δίς)

Μετά τήν δέησιν και τήν έκφώνησιν του Αρχιερέως: «οτι ελεήμων...» συνεχίζομεν μέ τό «Δόξα» και τό «Και νυν» έως νά εισέλθη άπασα ή πομπή εντός του Ναου των άγιων Αποστόλων, ένθα αναμένει ό Μακαριώτατος και άφου ψάλλομεν και τό προκείμενον, αναγινώσκομεν τό Α' Έωθινόν Ευαγγέλιον έλληνιστί και άραβιστί. Κατόπιν αναπέμπεται δέησις και μετά τό «οτι ελεήμων...» ψάλλομεν τό πολυχρόνιον του Πατριάρχου και αύθις συνεχίζομεν τήν πομπήν επιστρέφοντες εις τό ιερό Προσκύνημα της Αναλήψεως, ψάλλοντες τό απολυτίκιον έναλλάξ έλληνιστί και άραβιστί. Άμα τή άφίξει, συνεχίζομεν τό υπόλοιπον του Αποδείπνου και γίνεται απόλυσις.

Βδ

Δ

Ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι α α γι ι ω

Πνε ευ μα α τι ι Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α

σα ψυ υ χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ

σει υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ι ι ι

Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

B8

Kαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω
 νων α α μη ην **β** **χ** **Γα** Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α
B8
 βλυ υ υ ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
β **χ** **Γα** ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον
β **χ** **Γα** τα α α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ιν
β **χ**
 προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν

Προκείμενον Ἦχος Δ΄,

Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χείρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Πολυχρόνιον Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἦχος Γ΄, Γα

M

Πο λυ χρο νι ον ποι ησαι Κυ ρι ος ο Θε ος τον Μα κα ρι
Δ **Nh** **Γα**
 ω τα τον Θει ο τα τον και Πα να γι ω τα τον Πα τε ε ρα
M
 η μων και Πα τρι α α αρ χην της Α γι ας Πο λε ως Ι ε ρου
Γα **Nh** **Γα**
 σα λημ και πα σης Πα λαι στι ι ι νης Κυ ρι ον Κυ ρι ον
Nh **Γα** **Nh** **Γα**
 Θε ο φι λον τον τρι τον Κυ ρι ε φυ λατ τε αυ τον εις πολ λα
Δ **Nh** **Γα**
 ε ε ε τη εις πολ λα ε ε ε τη εις πολ λα α α ε τη

Άπόντος του Πατριάρχου, μετά τό Πολυχρόνιον ψάλλομεν «τόν Δεσπότην...» και κατόπιν συνεχίζομεν τήν πομπήν επιστρέφοντες εις τό ιερό Προσκύνημα της Αναλήψεως, ψάλλοντες τό άπολυτικόιον έναλλάξ έλληνιστί και άραβιστί. Άμα τή άφίξει εις τό Προσκύνημα, συνεχίζομεν τό ύπόλοιπον του Αποδείπνου και γίνεται άπόλυσις.

Τό πρωῖ εἰς τόν Ὅρθρον Καταβασίαι

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'

Θεῖω καλυφθεῖς ὁ βραδύγλωστος γνόφω,
Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον.
Ἴλυν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου,
Ὅρα τὸν ὄντα καὶ μυεῖται Πνεύματος,
Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Ὦδὴ γ'

Ἐρρηξε γαστροὺς ἠτεκνωμένης πέδας,
Ὑβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης,
Μόνη προσευχῆ τῆς προφήτιδος πάλαι,
Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Ὦδὴ δ'

Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος
Λόγος προελθὼν, Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου,
Ἴσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
Ἄιδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε.

Ὦδὴ ε'

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας.
Νῦν ἐκ Σιῶν γὰρ ἐξελήλυθε νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ὦδὴ ς'

Ἰλασμός ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία,
Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Ἴν', ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου
Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης
Ὅλον τὸν Ἀδάμ, παγγενῆ πεπτωκότα.

Ὦδὴ ζ'

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος,
Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας,
Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη,
Ἴσοσθενής, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Λύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
Ὁ τρισσοφεγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος.
Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,
Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Κανών α', Ωιδή θ' Ήχος πλ. α'

«Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κηύσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν».

Σὲ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεόν, οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως ὑψούμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες ἐμεγάλυνον.

Σοῦ τὴν θεωθεῖσαν σάρκα ὀρῶντες Χριστέ, ἐν τῷ ὕψει οἱ Ἄγγελοι, ἀλλήλοις διένευον· Ἀληθῶς οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σὲ τῶν ἀσωμάτων τάξεις Χριστέ ὁ Θεός, ἐν νεφέλαις αἰρόμενον ἰδοῦσαι ἐκραύγαζον· τῷ τῆς δόξης Βασιλεῖ πύλας ἄρατε.

Σὲ τὸν καταβάντα ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ τὸν ἄνθρωπον σώσαντα, καὶ τῇ ἀναβάσει σου ἀνυψώσαντα, τοῦτον μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐκήσας, σήμερον, ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον, σὺν Ἄγγελοις ὀρῶσα ἐμεγάλυνες.

Κανών β', Ωιδή θ' Ήχος δ' Ἄπας γηγενής

Ἄγγελοι, τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότη, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὡ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ κατάληψιν! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! πάντων ὁ δεσπόζων γάρ, ἐκ γῆς ἀπαίρων πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς Μαθηταῖς ἀπέστειλε, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φωτίσαν τούτων τὴν διάνοιαν, καὶ πυρίνους τελέσαν ἐν χάριτι.

Ἄγγελοι, τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότη, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο· πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Στίφει Μαθητῶν, ὁ Κύριος ἔφησεν· Ὑμεῖς καθίσατε, εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐκπέμψω ὑμῖν Παράκλητον, ἄλλον, Πατρὶ τὸν σύνθρονον, καὶ μοι ὁμότιμον, ὃν ὀράτε, ἀναλαμβανόμενον, καὶ νεφέλη φωτὸς ἐποχοῦμενον.

Δόξα... Ἄγγελοι, τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότη, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο· πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ἦρθη ἐμφανῶς, ἡ μεγαλοπρέπεια, ἄνωθεν σαρκὶ πτωχεύσαντος, τῶν οὐρανῶν, τοῦ καὶ συνεδρία Πατρὸς τετίμηται, φύσις ἡμῶν ἢ ἐκπτώτος. Πανηγυρίσωμεν, καὶ συμφώνως πάντες ἀλαλάξωμεν, καὶ κροτήσωμεν χεῖρας γηθόμενοι.

Καὶ νῦν... Ἄγγελοι, τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότη, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο· πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἐκλάμψαν πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνέτειλε, καὶ τὴν ἀμαυρότητα, τῆς ἀθεΐας πᾶσαν διέλυσε, καὶ τοὺς νυκτὶ καθεύδοντας ἐφωταγώγησε· διὰ τοῦτο πάντες κατὰ χρέος σε, εἰς αἰῶνας αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ἄγγελοι, τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότη, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο· πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Χαίροις Ἀνασσα, μητροπάρθενον κλέος· Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα, ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως, ἱλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον Ήχος β' Αὐτόμελον (Ἐκ γ')

Τῶν Μαθητῶν ὀρώντων σε ἀνελήφθης, Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων, Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Ἄρατε πύλας ἄρατε· ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνήλθε, πρὸς τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

Άγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὕμνον· Άγιος εἶ, ὁ Πατήρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος Λόγος, Άγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.
Τό αὐτό

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Άγγέλων, κατανοοῦντες Σωτήρ, τὸ τῆς ἀνόδου ξένον, διηπόρουν ἀλλήλοις· Τίς ἢ θεὰ αὕτη; ἄνθρωπος μὲν, τῇ μορφῇ ὁ ὀρώμενος, ὡς δὲ Θεός, ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Οἱ Γαλιλαῖοι ὀρῶντες, ἀναληφθέντα σε, ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος, μετὰ σώματος Λόγε, ἤκουον Άγγέλων, βοῶντων αὐτοῖς· Τί ἐστήκατε βλέποντες; οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκός, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

Εἰς τοὺς Αἶνους Δοξαστικόν, Ἦχος β', Δι

Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι ι ω και α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω νων α α μην

Ετε ε ε χθης ως αυ το ος η η θε ε ε ε ε

λη η η η σας ε φα α α νης ως α αυ τος η η η

βου ου λη η η θης ε πα α θες σαρ κι ι ι ο Θε ο ο

ος η η η η μων εκ νε κρω ω ων α α νε ε ε στης

πα τη η σα α ασ τον θα α α να α α α τον α νε
 λη η φθη η ης εν δο ο ξη ο τα συ υμ πα αν τα
 α πλη η η ρων και α πε ε στει ει λας η η η
 μιν Πνε ε ευ μα θει ει ον του α νυ μνεις και δο ξα
 ζει ει ν σου τη ην Θε ε ο ο ο τη η η η τα

Δοξολογία, Ήχος β', Βου x

Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα εν υ ψιστοις Θε ω και
 ε πι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε ε προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν
 σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα τερ Παν
 το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε
 και α γι ον Πνε υ μα

B8

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο Υι ος του

Κε **B8**

Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο σμου ε

Κε **B8**

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου

B8 **Κε**

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ δε ξι

B8

ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

³ **B8**

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος Ι η

Κε **B8**

σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην

B8 **Κε**

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε σω το

B8

ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω να

Κε

του αι ω νος

B8 **Κε**

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

B8

α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μας

B8

3

3

4

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ε ρων η
 μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο
 μα α σου εις τους αι ω νας Α μην

B8

3 Κε

3

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α περ
 ηλ πι σα α μεν ε πι σε

B8

Κε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι και
 ω μα τα σου *(Δίς)*

B8

Κε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα α
 δι και ω μα τα σου *(Τό τρίτον)*

B8

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α και
 γε νε α Ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με
 ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

B8

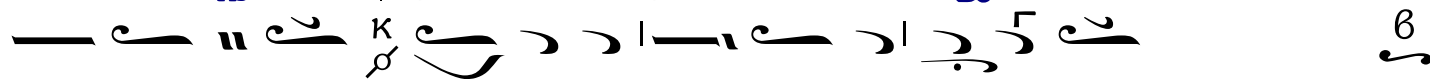
Kυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι ει ν το θε

Κε

1 3

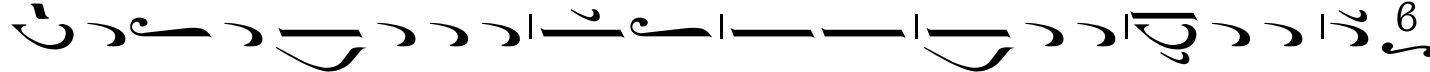
3

4 **B8**

λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου

B8

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο ψο με θα φως

Κε

B8

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι σε ε

A γι ος ο Θε ο ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α

Κε

B8

θα να τος ε λε η σον η μας

3 **B8**

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κε

B8

Kαι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Κε

B8

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

B8

M

B8

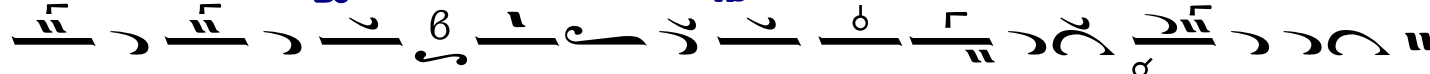
M

A α α α α γι ος ο ο Θε ε ος Α α α α α γι ος

B8

Κε

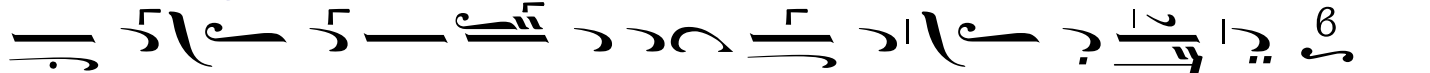

Ι ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να το ος ε ε

B8

4 **M**

2 3

λε ε η η η σο ον η η η μα α α ας

**Είς τήν Λειτουργίαν
Άντίφωνον Α', Ήχος β'**

Στίχ. α' Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χείρας ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Στίχ. β' Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Στίχ. γ' Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

Άντίφωνον Β', Ήχος β'

Στίχ. α' Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Σωσον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν δο ξη α να λη φθεις αφ η
 μων εις τους ου ρα νους ψαλ λον ντας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται.

Στίχ. γ' Ὅτι Ἴδου οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν. Ὁ Μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Γ', Ήχος δ'

Στίχ. α' Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Ἄνεληφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Στίχ. β' Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. γ' Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Εἰσοδικὸν

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα

Τρισάγιον του Άποστόλου¹ Ήχος Β', Δι

Δι Μ Δι Μ
 Α α γι ι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος Α α α γι ι ι
 ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος Α α α γι ι ι ος α θα
 α να α α τος ε λε ε ε η σο ο ο ον η μα ας
 Δι Β8 Δι Β8
 Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α
 α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος Α α γι ι ι ος α θα
 α να α α τος ε λε ε ε η σο ο ο ον η μα ας
 3 Δι 3 Δι 3 Δι 3 Δι
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι Και νυν και α
 ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην Α α γι ι ι ος
 α θα α να α α τος ε λε ε ε η σο ο ο ον η μα ας
 3 Δι 3 Δι 3 Δι 3 Δι
 Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο ο ο ο ος Α α α α
 α α α α α α γι ι ι ος Α θα α να α α το ο ο
 ος ε λε ε ε η σο ο ο ον η μα ας

¹ Μουσικός Πανδέκτης, Τόμος 4^{ος}, «Θεία Λειτουργία», έκδ. «Ζωή», Αθήνα 1985, σελ. 34-35.
www.romiosyne.org

Άπόστολος

Υψώθητι επί τούς ούρανους ό Θεός.

Έτοιμη ή καρδιά μου ό Θεός έτοιμη ή καρδιά μου.

Πράξεων τών Αποστόλων τò Ανάγνωσμα

Τόν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὖς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναυλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἀγίω οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὗς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ· ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἑλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, Σαββάτου ἔχον ὁδόν.

Ἀλληλουΐα. Ἦχος β'

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως.

Στίχ. Ἀνέβη ό Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Χερουβικόν Θεοδώρου Φωκαέως² Ήχος ἦ Πα

Ο 1 τα Χε ε

ε ε

ε ε

ε νε ρου χε ε

ε ρου βι μ μ υ

υ στι κω ως ει κο

υ ει κο υι

ι ζο ει κο υι ζο ον τε ες και αι

αι τη ζω ο ποι ζω ο ποι ω ω

ω ω Τρι α

α χα Τρι α α

α δι ι τον τρι σα α γι ι

² Μουσικός Πανδέκτης, Τόμος 4, Θ. Λειτουργία, Έκδ. "Ζωή", Αθήνα 1989⁵, σελ. 88-90.

ΟΝ υ μνο ον προ σα α
 Πα Δι Πα Νη Πα
 δο υ μνον προ σα δο ον τε ες
 Κε Δι
 πα σαν τη ην βι ο τι κη νη ην α
 πο ο θω με θα α
 α με ρι ι
 Δι Κε Δι Κε
 ι με ρι μνα να αν
 Κε Πα Κε 3 3 Δι
 ως τον βα σι λε ε

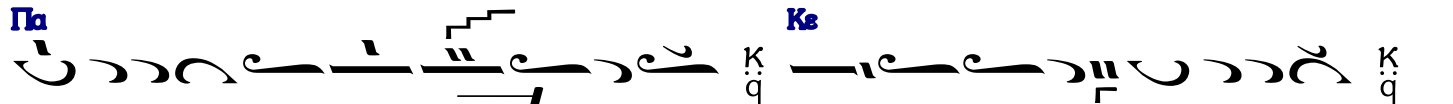
Ω

ε ε
 ε ε χε ε
 ε α των ο ο
 Πα
 λο ων υ πο ο δε ξο με νοι

Πα Κε
Ταις α αγ γε λι καις α ο ρα τω ως
 Δι Πα
 δο ρυ φο ρου με νο ον τα ξε ε
 Κε Δι Πα Νη Πα
 σιν Αλ λη λου ι α α

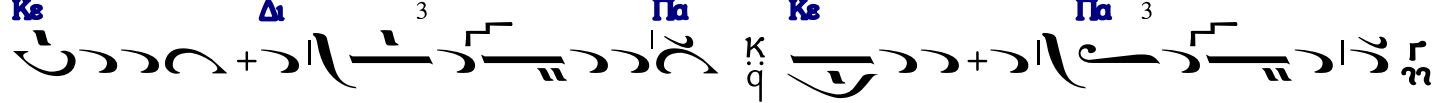

Λειτουργικά Δημητρίου Σουρλατζή³ Ήχος πλ. Α', η̣ ᾠ Πα Στιχηραρικά

Πα **Κε**

Κυ ρι ε ε λε η η η σον Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κε **Δι** **Πα** **Κε** **Πα**

 Κε **Πα**

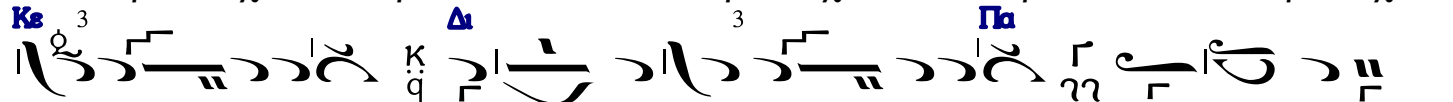
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

Πα **Κε**

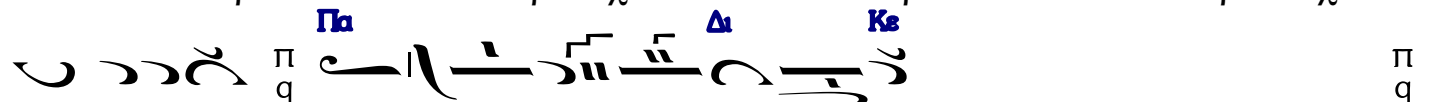
Κυ ρι ε ε ε λε η σον Πα ρα σχου Κυ ρι ι ι ε

Κε **Πα** **Πα**

Πα ρα σχου Κυ ρι ε Πα ρα σχου Κυ ρι ε Πα ρα σχου

Κε **Δι** **Πα** **Κε**

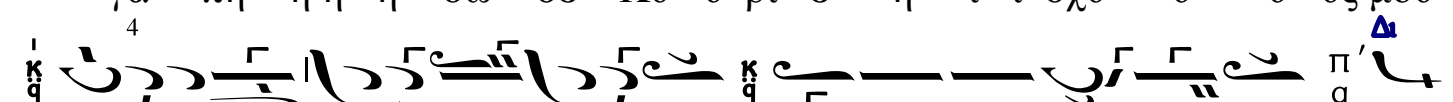
Κυ υ υ ρι ε Πα ρα σχου Κυ υ υ ρι ε Πα ρα σχου

 Πα **Κε**

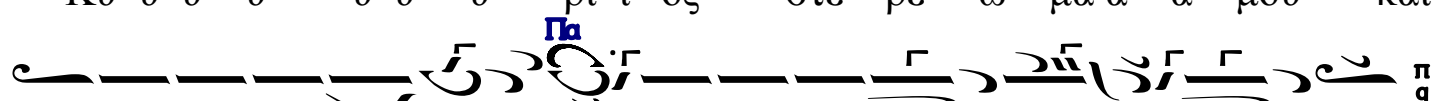
Κυ ρι ε Σοι Κυ υ υ υ ρι ι ε

Πα **Κε**

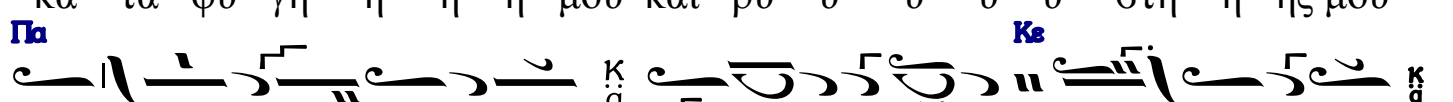
Α γα πη η η η σω σε Κυ υ ρι ε η ι ι σχυ υ υ υς μου

 Πα

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ος στε ρε ω μα α α μου και

 Πα **Κε**

κα τα φυ γη η η η μου και ρυ υ υ υ υ στη η ης μου

Πα **Κε**

Πα τε ε ε ρα Υι ον και Α α α γι ο ον Πνε ε ευ μα

 Πα

Τρι α δα ο ο μο ου ου ου σι ι ι ι ον και αι α α

 Πα

χω ω ω ω ω ρι ι ι ι στον

³ Δημητρίου Σουρλατζή, Θεία Λειτουργία, Θεσσαλονίκη 2001, σελ. 327-334.
www.romiosyne.org

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν

Верую во Единого Бога Отца' Вседержителя, Творца' небу и земли', видимым же всем и невидимым. И во Единого Господа Иисуса Христа', Сына Божия, Единородного, Иже от Отца' рождённаго прежде всех век. Света от света, Бога и истинна от Бога истинна, рождённа, не сотворённа, единосущна Отцу', И'мже вся бы'ша. Нас ради, челове'к, и нашего ради спасения сшедшаго с небес', и воплоти'вшагося от Духа Свя'та и Мари'и Де'вы, и вочелове'чшася. Распя'того же за ны при Понтийстем Пилате, И страда'вша, и погребё'на. И воскресшаго в третий день по писанием. И возше'дшаго на небеса', и сидя'ща одесную' Отца'. И па'ки грядущаго со сла'вою суди'ти живым и мёртвым, Его'же Царствию не будет конца'. И в Духа Свята'го, Господа Животворя'щаго, И'же от Отца' исходя'щаго, И'же со Отце'м и Сы'ном споклоня'ема и сслави'ма, глаголю'вшаго проро'ки. Во еди'ную Святу'ю Собо'рную и Апо'стольскую Це'рковь. Испове'даю еди'но креще'ние во оставле'ние грехо'в. Ча'ю воскресё'ния мёртвых, и жи'зни буду'щаго ве'ка. Ами'нь.

Δι

Ελεον ειρηνη η νησ θυσι ι ι αν αι αι νε ε

Κε

ε σε ε ε ως Και με τα του πνευ μα α το ο ος σου

Κε

Εχο ο ο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Πα

Α α ξι ο ον και δι ι ι ι ι και αι αι αι ον

Κε

Αγι ος Α α α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα α βα α ωθ

Κε

πλη η η ρησ ο ου ρα νο ο ο ος και αι αι η γη η της δο ο ξη

Κε

η ησ σου ω σαν να εν τοις υ υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος

Κε

ο ε ε ερ χο με ε ε νος εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ι ου

Πα

ω σαν να α α α α ο ο ο ο εν τοις υ ψι ι ι στοις

Κε

Α α α α μην Α μη η η α α α μην

Πα

Σε υ υ μνου ου ου ου ου μεν Σε ε ευ λο ο ο γου ου ου μεν

Κε

Σοι ευ χα α ρι στου μεν Κυ υ ρι ι ι ε και δε ο ο

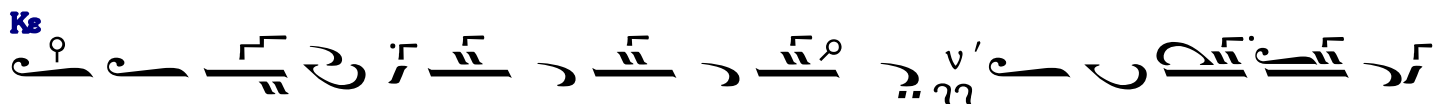
Κε

με ε θα α α α σου ο ο ο Θε ο ο ο Θε ο ο ος η η μων

Άντί του «Άξιόν έστιν», Ίωάννου Πρωτοψάλτου,⁴ Ήχος πλ. Α', η̣ η̣ Κε

Σε τη ην υ υ πε ερ νουν και αι λο ο ο ο ο γο ον
 μη τε ε ε ε ε ρα α Θε ε ου ου ου τη ην εν χρο ο ο νω
 το ο ον α χρο ο νο ο ον α φρα στω ως κυ η η η
 σα σαν οι πι στοι οι οι οι οι ο μο φρο ο νω ως με
 γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε εν

Άντί του «Άξιόν έστιν», Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου,⁵ Ήχος πλ. Α', η̣ η̣ Κε

Σε ε ε τη ην υ υ πε ερ νου ουν και λο γο ον μη
 τε ε ε ε ε ρα α Θε ε ε ου τη η η η η ην
 ε εν χρο ο ο ο νω ω ω τον α α χρο νο ον
 α φρα α α α στω ω ως κυ υ υ η η σα α α
 σαν οι πι στοι οι οι οι οι ο μο φρο ο νω ως με ε ε
 γα λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε εν

⁴ Γ. Πρωγάκη, «Μουσική Συλλογή», τόμος Γ', Κων/Πολη 1910, σελ. 276-277.

⁵ Άγαθαγγέλου Κυριαζίδου, «Αί δύο Μέλισσαι», τόμος Β', Κων/πολη 1906, σελ. 544.

Μεγαλυνάριον

Ἐκ τοῦ ὄρους Σῶτερ τῶν Ἑλαιῶν, σαρκί ἀνελήφθης, καθορώντων τῶν μαθητῶν· ὅθεν σου τήν θείαν, Ἀνάληψιν ὑμνοῦμεν, δι' ἧς ἡμᾶς πρὸς δόξαν, ὕψωσας ἄρρητον.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

أَبَانَا الَّذِي فِي السَّمَاوَاتِ، لِيَتَقَدَّسَ اسْمُكَ، لِيَأْتِ مَلَكُوتُكَ، لِتَكُنْ مَشِيئَتُكَ كَمَا فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ عَلَى الْأَرْضِ. خُبْزَنَا الْجَوْهَرِيَّ أَعْطِنَا الْيَوْمَ، وَاتْرُكْ لَنَا مَا عَلَيْنَا كَمَا نَتْرُكُ نَحْنُ لِمَنْ لَنَا عَلَيْهِ، وَلَا تُدْخِلْنَا فِي تَجْرِبَةٍ، لَكِنْ نَجِّنَا مِنَ الشَّرِّيرِ.

Ο'τче наш, Иже' еси' на небесе'х! Да святи'тся и'мя Твое', да прии'дет Ца'рствие Твое', да бу'дет во'ля Твоя', я'ко на небеси' и на земли'. Хлеб наш насу'щный да'ждь нам днесь, и оста'ви нам долги' на'ша, я'коже и мы оставля'ем должнико'м на'шим, и не введи' нас во искуше'ние, но изба'ви нас от лука'ваго.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, făcă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Κοινωνικόν τῆς Αναλήψεως ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου⁶, Ἦχος Δ', Δι

Nh B8

Α χα α

α νε ε

B8 Δι B8 Δι

ε ε

⁶ Μουσικός Πανδέκτης, τόμος 4^{ος}, Θ. Λειτουργία, ἐκδ. «Ζωή», Αθήνα 1989^ς, σελ. 310-312.

ε ε

ε ε

ε ε

ε ε α νε βη η

η νη η ο

ο Θε ε

ε χε α νε βη ο Θε ε

ο ος εν α λα λα α

α χα α

α να α εν α λα α

α χα να να α

α α

α ε εν α λα α

α εν α λα α λα αγ μω ω Κυ υ υ υ

υ ρι νι ι

B8 ι Κυ ρι ο ος εν φω νη η

η νη η

σα α

Nh α χα α

α χα α

α α

α σα α

α α εν φω νη σα α

α α αλ πι σαλ πι ι γ γο ο

B8 ο ος Αλ λη λου ου ι ι

α α

Άντί του «Εΐδομεν τό φώς», Άπολυτίκιον, Ήχος δ', Δι

Ανεληφθης εν δοξη Χριστε ο Θεος ημων χαροποι ησας τους μαθητας τη επαγγελια του αγιου Πνευματος βεβαιωθεν των αυτων δια της ευλογιαιας οπισυει ο Υιος του Θεου ο λωτρω της του κοοοσμου ου

Μετά την Απόλυσιν της Θ. Λειτουργίας, ό Διάκονος έκφωνεί: «Ευλόγησον Δέσποτα την άγιαν Εΐσοδον», ό Αρχιερεύς: «Ευλογημένη ή Εΐσοδος των άγιων σου...» και άρχεται ή Λιτανεία περίξ του ιερού Προσκυνηματος, ψαλλομένου του Άπολυτικίου έως την κεντρικήν εΐσοδον, ένθα και παρατάσσονται οι ιερείς εις τον διάδρομον ένθεν κακειθεν. Ό Αρχιερεύς αναγινώσκει την Ευαγγελικήν περικοπήν της Αναλήψεως και κατόπιν γίνεται δέησις.

Κατά την επιστροφήν μετά τό τέλος της Λιτανείας, Ήχος Βαρύς, Γα

Τις Θεε ο ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε ο ος η μω ω ων Συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο ος ο ποι ω ω ω ων θα αυ μα σι ι α μο ο ο νο ο ο ος